

Forhandling

Kl. 20.00

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det tredje beslutningsforslag, som vi skal behandle i dag om barsel- og børnepasningsorlov, er fremsat af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Forslagsstillerne ønsker, at de eksisterende rettigheder til børnepasningsorlov for forældre til børn over 1 år bibeholdes, og det betyder formentlig, at man gerne ser den resterende mulighed for at afholde 26 ugers aftalebaseret børnepasningsorlov til hver af forældrene, efter barnet er fyldt 1 år, bevaret. Dernæst foreslår man, at der kan overføres 8-13 uger til senere sammenhængende brug, inden barnet er fyldt 9 år.

I tilknytning til mine bemærkninger under behandlingen af de tidligere beslutningsforslag kan jeg supplere, at det er regeringens opfattelse, at regeringens forslag til en udvidet barselorlov i regeringsgrundlaget allerede i høj grad tager højde for væsentlige dele af det beslutningsforslag, som nu er til behandling.

For det første skaber regeringens forslag allerede adgang til at overføre 8-13 uger til senere brug, indtil barnet er fyldt det 9. år. Regeringsforslaget giver også mulighed for, at man kan overføre den fleksible del af barselorloven til senere brug, det vil sige i alt 32 eller 38 uger.

Regeringens forslag har indbygget fleksibilitet, således at man i langt højere grad kan planlægge sin orlov fleksibelt. Det betyder, at man kan aftale med sin arbejdsgiver at afholde orloven på deltid mod en tilsvarende reduktion i dagpengene.

Der er derfor efter min opfattelse ikke behov for at have yderligere regler for forældre med børn over 1 år. Man skal i øvrigt også være opmærksom på, at regeringen med baggrund i tal, der belyser den gennemsnitlige varighed af børnepasningsorloven, har søgt at indrette sit forslag i overensstemmelse hermed.

Tallene viser, at forældre typisk ikke afholder mere orlov end det, der ligger i regeringens udspil om udvidet barselorlov. Ophævelsen af børnepasningsorloven modsvares således stort set af regeringens foreslåede udvidelse af barselorloven. Vi gør det så i øvrigt mere økonomisk attraktivt og prioriterer samvær med barnet.

Samlet er det min opfattelse, at regeringens forslag i højere grad tager højde for og giver mu-

lighed for, at den enkelte familie kan foretage en planlægning af samværet med barnet, der både tager højde for familiens økonomi, arbejdspladens behov og barnets tarv. Af disse grunde skal regeringen indstille, at det foreliggende beslutningsforslag forkastes.

Jens Vibjerg (V):

Venstres og De Konservatives forslag til forlænge, fleksibel 1 års barselorlov vil give børnefamilierne de muligheder, som dette beslutningsforslag lægger op til. Vi skal selvfølgelig se barselorlovsforlængelsen i sammenhæng, det lægger regeringen op til i finanslovforhandlingerne; det er også der, det hører hjemme.

Venstre kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er mere sådan lidt afklaring, for jeg ved godt, at det danske sprog kan være meget vanskeligt at forholde sig til. Men jeg hørte ministeren sige, at man med V's og K's forslag kunne aftale, at man kunne overføre et vist antal uger til senere brug. Altså aftale, det vil så sige, at der er to parter, og at der også er en part, der kan sige nej.

Hvordan harmonerer det med det, Venstres ordfører siger, at regeringens forslag vil give de samme muligheder som den nuværende børnepasningsorlov? Det forstår jeg ikke helt, for hvis man vil, kan man ikke aftale noget, så skal det være en ret. I dag har man ret til børnepasningsorloven, og i regeringens forslag kan man give mulighed for at aftale.

Derfor vil jeg gerne høre, om det er ordføreren, hr. Jens Vibjerg, der har ret, når han siger, at man vil give de samme muligheder, altså at man har ret til at gøre brug af sine barseluger efter det første år, eller om det er det ministeren, der har ret.

Kl. 20.05

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu er det vel sådan, at det, man i dag har ret til omkring forældreorloven, er det, der ligger inden for det område, regeringen lægger frem.

Når man kommer ud over det første år, skal man jo aftale, og derfor er der meget god sammenhæng i, at man også skal aftale, når man kommer ud over 1 år. Og så er der vel ingen, der kunne forestille sig, at man ikke laver en fornuftig aftale om det her. Både arbejdstager og ar-